mutuament
SERVEI GENT GRAN número 14
2020
estiu

Compartir vivències

Hem pogut veure en aquests darrers mesos que totes les prediccions epidemiològiques han quedat curtes i milers de persones s'han infectat, i moltes han mort, com a consequència de la irrupció d'un nou coronavirus al món. Tant de bo que el pitjor hagi passat ja i que no ens haguem de tornar a enfrontar a rebrots d'aquesta malaltia.

En l'episodi que va començar el mes de març al nostre país, tots hem estat confinats i preocupats, i alguns hem patit la malaltia o l'hem percebuda de prop en familiars i amics. Ha resultat que la malaltia ha impactat molt especialment en les persones grans i això les ha fet sentir més vulnerables i, fins i tot, potser, estigmatitzades. Per tant, han tingut un patiment psicològic afegit al de la majoria i que no ha estat fàcil de poder resistir. I tot això sense accions d'alè, d'ànim específic per a aquest col·lectiu. Entre la suspensió de tantes activitats de suport a les persones grans que han hagut de decidir forçosament governs i entitats, el Servei Gent Gran de Mutuam va haver de descartar tots els viatges programats, així com les visites i sortides de proximitat. És trist i lamentable, però, de moment, l'única alternativa viable són les visites telemàtiques que ens proposa Mutuam Activa.

Per això aquest número del Mutuament no pot contenir encara propostes festives presencials, com ens agradaria a tothom. El que conté són un conjunt de testimonis, de primera mà, de com s'ha viscut la pandèmia en centres i serveis del Grup Mutuam, amb molts professionals que han fet esforços impagables. L'exemple d'aquests professionals ens pot estimular a tots a resistir, perquè compartir vivències és una bona manera per als humans de fer-se companyia.

DESTACATS

Mirades que cuiden

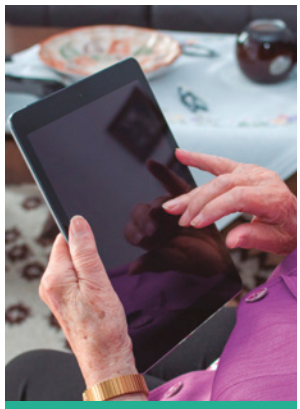

Activa't des de casa

A prop

"Els metges no hem de ser només tècnics en Medicina, hem de ser persones que ajuden persones"

Núria Àngels Lobera
Metgessa Centre Residencial Mutuam Collserola

Va arribar al Grup Mutuam el 2006 i, deu anys després, es va convertir en metgessa al Centre Residèncial Mutuam Collserola. Tot i que també hi fa tasques de coordinació de la resta de metges, amb la jubilació a tocar dels dits, assenyala amb orgull que fonamentalment desenvolupa la seva feina, "a peu de canó".

Quin ha estat el teu paper durant la crisi de la COVID-19? El fet de passar de l'estat habitual a l'estat d'urgència va alterar molt la meva feina. Vam haver de sanitaritzar la residència, del primer llit a l'últim. Els primers casos ens van agafar, com a tothom, d'imprevist.

Com heu viscut la crisi a la residència? Com hem pogut, però amb la sort de ser un equip professional molt consolidat, que ens hem ajudat mútuament. Essent una nova malaltia, hem hagut d'aprendre sobre la marxa. A més d'atendre els pacients, havíem de parlar amb les famílies i quan els has de dir que la cosa no va bé i que a sobre no poden venir a veure el malalt és molt difícil. Sort que quan un tenia un davallada un altre company venia i l'animava.

Tu a nivell personal com l'has viscuda? La situació ha estat duríssima, a nivell físic, psicològic i emocional, però, sense voler semblar masoquista, m'alegro d'haver pogut estar a la feina col·laborant. M'hauria fet ràbia que aquesta situació m'hagués agafat jubilada i m'ho hagués hagut de mirar. M'agrada haver fet el que bonament he pogut.

Com has gestionat les emocions? En algunes ocasions, me n'he anat al lavabo a fer la plorada i he tornat a la feina. He procurat pensar molt en la meva tasca com a metge i recordar per què vaig entrar a la Facultat de Medicina: perquè sempre he volgut ajudar l'altre. Ha estat un moment en què hem hagut de fer això traient forces fins i tot quan no ens en quedaven.

Com ha estat la relació amb els pacients? Hem estat vetllant per la seva salut física però també emocional, ja que han estat molts dies sense veure la família. Amb persones que cognitivament no estan bé ha funcionat molt el contacte físic, agafar-los la mà, parlar-los tranquil·lament i sobre coses boniques. Jo sé que no m'entenen, però entenen el meu to de veu.

Creus que t'ha canviat viure aquesta situació? Veure el patiment i la mort de les persones no et deixa indiferent. Viure aquest procés diria que m'ha enfortit el caràcter i m'ha temperat més encara i potser m'ha fet ser més conscient de com som de petits en l'univers. També m'ha portat a valorar encara més el patiment humà. Els metges no hem de ser només tècnics en Medicina, hem de ser persones que ajuden persones.

"Qui és infermera ho porta a l'ADN i, en una situació així, t'hi has de posar"

Ainhoa Torner
Cap del Servei de Qualitat del Grup Mutuam

Cap del Servei de Qualitat des de fa 3 anys, porta des del 1999 treballant al Grup Mutuam, on ha ocupat diferents llocs com a infermera o en gestió d'Infermeria. Durant la crisi de la COVID-19 ha estat en primera línia posant en marxa i coordinant els hotels sanitaritzats Cotton House i Praktik Vinoteca Barcelona.

Quin ha estat el teu paper durant la crisi de la COVID-19? He posat la meva persona a disposició de les necessitats que poguessin sorgir. En un principi, vaig anar assumint tasques molt diverses, fins que va aparèixer la necessitat d'impulsar els anomenats hotels salut.

Va ser llavors quan vas decidir passar a primera línia? La professió infermera l'he portada sempre amb mi i vaig assumir el repte, que se'm va proposar des de l'empresa. Ho vam haver de preparar tot amb molt poc temps perquè els hospitals necessitaven enviar-nos pacients, i vam començar a treballar amb un equip de professionals que no coneixíem i sense haver pogut visitar l'hotel. Aquell va ser el primer de molts dies molt intensos, a nivell físic i emocional.

Com vas viure aquells primers moments? El primer dia tenia una sensació molt estranya. Recordo quan va arribar el primer pacient, que estava espantat i els treballadors de l'hotel tenien molta por d'apropar-s'hi. En veure l'escena em va sortir la meva vena més infermera i m'hi vaig apropar i el vaig reconfortar.

I com t'has sentit en les darreres setmanes? He tingut dies de tot tipus. La veritat és que la intensitat del dia a dia et porta a no pensar, perquè en el moment en què t'atures i prens una mica de consciència, això t'afecta a nivell emocional, i jo no m'ho volia permetre.

Com ha estat la relació amb els companys? Amb algunes de les persones amb qui he treballat he creat uns vincles molt forts que crec que perduraran en el temps. Hem compartit riures i ploreres.

Com t'ha canviat viure aquesta situació? Una vivència així et permet conèixer-te millor i adonar-te que ets més fort del que potser creies. No saps d'on treus la fortalesa, però tires endavant, encara que després et surti per algun lloc. A banda d'això, aprens a ser més conscient del que tens i a gaudir dels moments.

De què et sents més orgullosa? D'haver donat el 300 per cent de mi des del primer moment fins a l'últim. El que he fet, no ho he fet per l'empresa, sinó per les persones. Ni tan sols l'empresa ho ha fet per ella mateixa, sinó que tots ens hem abocat en aquest moment de crisi social i crec que n'hem d'estar molt satisfets.

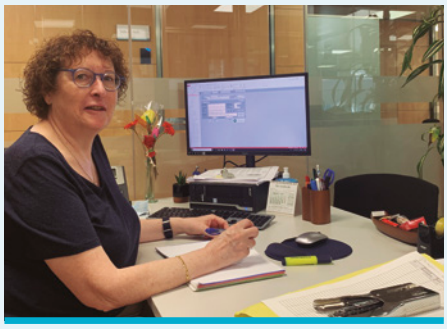

"L'objectiu era garantir la seguretat del personal i mantenir el màxim nivell de qualitat assistencial de les persones usuàries"

Laura Casademont
Cap del Servei de Prevenció de Riscos Laborals del Grup Mutuam

Treballadora del Grup Mutuam des de fa 23 anys, Laura Casademont va ser responsable de la gestió de dos centres residencials abans d'esdevenir cap del Servei de Prevenció de Riscos Laborals, ara fa uns 15 anys. Al llarg d'aquesta llarga trajectòria, assegura haver presenciat un augment de la comprensió al voltant d'aquest àmbit.

Des del Servei de Prevenció, us havíeu imaginat una situació com aquesta crisi sanitària? D'aquesta magnitud, no. A principis de febrer m'ho vaig començar a ensumar, però potser no aterres de veritat fins que t'hi trobes. Et comença a arribar informació i t'adones que t'has de preparar per a alguna cosa.

En què va consistir aquesta preparació? A finals de febrer, ja vam constituir un Comitè de COVID, en el qual hi havia representats els diferents recursos assistencials, la Direcció mèdica i un delegat de Prevenció d'un dels hospitals sociosanitaris. Vam fer tres reunions per fer previsions i per preparar estratègies i accions.

Quan vau detectar el primer cas i com hi vau reaccionar? A principis de març, un professional d'un dels centres ens va comunicar que es trobava malament. L'endemà li varen fer la prova i va sortir positiva. A partir d'aquí vam començar a fer aïllaments i quarantenes, però hi havia gent que no entenia que s'hagués de quedar a casa si no tenia símptomes. Rebíem pressió de tot arreu. Això va ser el més difícil de gestionar, junt amb el fet que cada dia rebíem procediments, protocols i informacions noves de les autoritats sanitàries.

Com recordes aquells primers moments? Eren 12 hores o més de dedicació diàries per poder gestionar tota la informació, organitzar circuïts, donar instruccions... Hi va haver una voràgine inicial en què tothom feia de tot i, al cap d'uns dies, ens vam començar a repartir les tasques.

Quines van ser les primeres mesures? Vam anar aplicant totes les normatives que s'aprovaven. La nostra part consistia a ajudar i donar instruccions a les direccions i als treballadors sobre com havien de treballar. Era important que la informació arribés a tothom, que s'entengués i que es pogués executar. L'objectiu, en definitiva, era tenir el màxim de personal disponible per poder garantir l'atenció amb seguretat de les persones usuàries.

A nivell personal t'ha canviat d'alguna manera? Aquesta situació ha estat dura, a nivell físic i emocional. M'ha reforçat la perspectiva que s'ha de viure el dia a dia i no fer gaires plans de futur i valorar el fet de poder gaudir dels amics i la família.

ACTIVA'T DES DE CASA

Mutuam Activa et porta els viatges i l'oci cultural a casa! Des d'una passejada als patis cordovesos a una òpera a Nova York o una visita a l'Orquidiari d'Estepona i moltes sorpreses més... Gaudeix d'aquesta edició especial que hem fet per a tu, perquè, tot i que no poguem veure'ns, continuem al teu costat.

Consulta totes les propostes a
www.mutuam.cat/activatdesdecasa
i descobreix-ne de tan interessants
com aquestes:

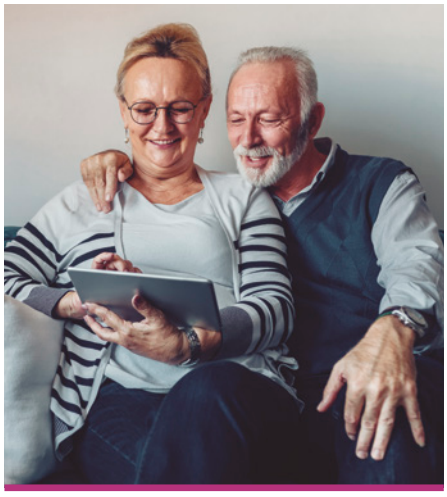

Patis Cordovesos: la "Fiesta de los Patios de Córdoba", una tradició traslladada al món virtual!

http://360.miwebsocial.com

Museu Nacional Thyssen: Explora el museu i la col·lecció de la família Thyssen

https://static.museothyssen.org

The Metropolitan Opera: La institució t'ofereix una obra diària, prem a "watch now"

https://www.metopera.org

Treballa la memòria: Fes-ho amb els exercicis de la Diputació de Barcelona. Només en PC

https://diba.cat

Mutuam a Casa: L'ajuda domiciliària, insubstituïble en temps de pandèmia

La pandèmia provocada per l'aparició de la COVID-19 ha posat a prova la robustesa de tots els serveis sanitaris i assistencials. D'una banda, són moltes les famílies que s'han vist afectades per la malaltia i s'han trobat amb unes necessitats de suport que abans no tenien. De l'altra, les mesures per reduir la propagació del virus aplicades per les administracions van portar al tancament dels centres de dia, deixant un gran nombre de persones vulnerables depenent de l'atenció a domicili.

Així, la COVID-19 ha portat noves situacions que ha calgut gestionar amb diferents eines, com Mutuam a Casa, el servei d'ajuda domiciliària del Grup Mutuam, que durant la pandèmia s'ha fet més necessari que mai.

"El centre de dia va tancar un dijous i dilluns ens van trucar per oferir-nos aquesta assistència, que era just el que necessitàvem"

"Va ser un gran alleujament descobrir que hi havia aquest servei, perquè de sobte ens vam trobar amb dues persones que necessitaven atenció i no arribàvem a tot", explica la Lucía. La seva mare, que es diu com ella, era usuària del centre de dia de la Residència Molí-Favència, que gestiona Mutuam, des de feia gairebé dos anys. Hi havia arribat gràcies al seu neuròleg, que li havia recomanat pels problemes de memòria que pateix. De la nit al dia, el centre va haver de tancar i la Lucía es va trobar a càrrec de la seva mare, amb una malaltia degenerativa, i del seu pare que, a punt de fer 87 anys, es troba en bon estat de salut, però necessita les atencions pròpies de la seva edat. Va ser la treballadora social del centre qui es va posar en contacte amb la Lucía per informa-la del servei d'ajuda domiciliària. "Van tancar un dijous i dilluns ens van trucar per oferir-nos aquesta assistència, que era just el que necessitàvem. La mare requereix unes cures i atenció les 24 hores i ens dona molta tranquil·litat poder comptar amb el suport diari de dues persones qualificades".

La Teresa va decidir buscar ajuda per la seva mare, la Concepció, en ple pic de la pandèmia, quan les dues cuidadores que l'atenien a casa es van posar malaltes i van donar positiu per COVID-19. La Concepció, que té 90 anys i en fa 9 que viu amb l'Alzheimer, amb un grau de dependència alta, també emmalalteix. En aquell moment sospiten que es podria tractar del nou coronavirus, però amb la sanitat col·lapsada no tenen manera de comprovar-ho —més endavant, li van poder fer la prova, que va donar negatiu— i davant la impossibilitat de contactar amb el CAP, la Teresa decideix recórrer al PADES, el Programa d'Atenció Domiciliària i Equips de Suport. "Qui gestiona el PADES del meu barri és precisament Mutuam i m'informen que existeix un servei d'ajuda en la pròpia llar. Em van enviar el pressupost, el vaig acceptar i al cap d'un dia ja tenia algú que em venia a ajudar".

Rapidesa i seguretat, el més importat per a les famílies

Una ràpida capacitat de resposta és vital en situacions com les que s'han viscut durant aquesta pandèmia, i això també és el que destaca l'Alberto, que va requerir el servei Mutuam a Casa quan el seu pare va ser ingressat a causa de la COVID-19. Ell i els seus tres germans es van organitzar de seguida per tal que no passés sol ni un instant, però en veure que la situació es podia allargar van decidir buscar ajuda externa, sobretot per acompanyar-lo a les nits. La clínica on es trobava ingressat els va posar en contacte amb Mutuam després d'haver rebutjat una altra entitat perquè no disposava dels EPI necessaris. Aquella mateixa nit ja tenien algú.

"En una situació excepcional i molt complicada, Mutuam a Casa va ser de gran ajuda"

En el cas del pare de l'Alberto, el fet que estigués acompanyat les 24 hores del dia era de màxima importància, ja que portava respiració assistida i si passava qualsevol cosa calia actuar amb rapidesa. A més, havia tingut problemes d'epilèpsia i tenien por que pogués patir una altra crisi. "Ell estava més tranquil i nosaltres també, que tingués a algú ens donava seguretat", relata.

El pare de l'Albert ha pogut superar la malaltia i ja es troba a casa, on es va recuperant a poc a poc. El procés ha estat llarg i dur i comptar amb l'ajuda de Mutuam a Casa va permetre que la família pogués tenir moments de descans, tant físic com mental. La Teresa també valora l'experiència de manera molt positiva i destaca que la professional que l'assistia va ser molt curosa i afectuosa amb la seva mare, que ja es troba millor. Igual que l'Alberto, la Teresa valora per sobre de tot la rapidesa amb què va ser atesa i la tranquil·litat de poder disposar d'una professional qualificada equipada amb la protecció necessària. "En una situació excepcional i molt complicada per a mi, va ser de gran ajuda", conclou.

MUTUAM a casa

L'ajuda domiciliària insubstituïble en temps de pandèmia

OBRE LA PORTA
A LA PROFESSIONALITAT
I LA CONFIANÇA

Podeu contactar amb Mutuam a Casa
Barcelona al telèfon 93 380 09 50
i Tarragona 877 99 02 77